

§ 42 indeholder bl. a. den vigtige Regel, at der kan forlanges udlagt det fornødne Antal Gange af tilstrækkelig Bredde. Mange Steder ere Kirkegaardene saaledes belagt, at man ikke kan komme til de inderst liggende Grave uden ved at gaa hen over de foranliggende; kun ved Anlæg af Gange kan Kirkegaardene faa et tiltalende Udseende, men da Udlæggelsen af Gange indskrænker Pladsen til Begravelser, er mange Provstesyns Forsøg paa at faa ordnede Forhold paa dette Omraade stødt paa Vanskeligheder.

Bestemmelsen om, at Kirkegaarden kan forlanges afsivet, saa at Kisterne, naar de nedsænkes, kunne staa tørt, er i Overensstemmelse med den gældende Lovgivning, se L. 7. Juni 1873 § 1—2. Ved Anlæg af nye Kirkegaarde kræves det, naar Anledning dertil findes efter de foretagne Undersøgelser, at forsvarlig Dræning sker.

Reglerne i § 43 om Vedligeholdelse af Gravsteder er overensstemmende med de gældende Regler. Den i sidste Stykke af denne Paragraf indføjede Regel skyldes, at det i enkelte Tilfælde har været Tvivl underkastet, hvem der skulde kaste Sne ved Kirken.

Bestemmelsen i § 44 om Fældning af Træer og om Anvendelse af de derved indvundne Midler svarer til den gældende Lovs § 20. Derimod er Bestemmelsen om Plantning langs Hegnet og Hovedgangen ny. Det er et af de Punkter, hvor i den senere Tid et stærkt Ønske er fremme i Menighederne, og Bekostningen vil næppe være saa stor, at der kan være Betænkelighed ved at paalægge Kirken Udgiften.

De i § 45 indeholdte Regler tilsigte at skabe Orden paa Kirkegaardene: Mange Steder hersker der fuldkommen Uvidenhed om, hvorledes Kirkegaarden er belagt, eller der findes kun en enkelt Mand, Graveren, der ved Besked, men efter hans Død maa man prøve sig frem, hvor der er Plads. Saadanne Forhold ere usømmelige, og Ministeriet har da ogsaa stadfæstet Synsudsættelser gjort af Provstesynene gaaende ud paa Anbringelse af Nummerpæle. Men det maa tillige kunne forlanges, at der udarbejdes et Kort, paa hvilket hver Grav afmærkes, og at der anskaffes en Protokol, hvori alle Begravelser indføres. Naar de i denne Paragraf indeholdte Regler ere gennemførte, vil man til enhver Tid vide nøjagtig Besked om, hvorledes Kirkegaarden er belagt, og kan i Tide forberede Udvidelse, hvor saadan bliver nødvendig.

§§ 46—47 indeholde Regler om Erhvervelse af Gravsteder. Efter de gældende

Regler har enhver Sognebeboer Ret til gratis Gravsted, og det er ogsaa antaget, at der, naar den afdøde efterlader sig Ægtefælle, kan forlanges udlagt en Grav ved Siden af. Denne Regel er optaget med Tilføjende, at Retten til den saaledes udlagte Grav bevares, selvom den længstlevende dør udenfor Sognet. Naar Gravsteder ønskes udlagt paa anden Maade, navnlig som Familiegravsteder, har man hidtil savnet Lovregler, og Forholdet har da maattet ordnes ved Overenskomst med Tiendeejerne, saaledes at Betalingen fastsættes af Stiftsøvrigheden.

Efter de hidtil gældende Regler skal enhver Grav henligge urørt i 20 Aar. Erfaringen har vist, at dette i alt Fald ikke alle Steder er tilstrækkeligt, og man har derfor anset det nødvendigt at forlænge Fristen til 30 Aar.

Reglen i § 48 stemmer med de nu gældende Regler, ligesom ogsaa de i § 49 nævnte Vedtægter for Orden paa Kirkegaarde ere indførte adskillige Steder, navnlig ved de ved Filiakirker udlagte Kirkegaarde.

§§ 50—51 indeholde Regler om Udvidelse af Kirkegaarde. Der er ikke herved paalagt Kirkerne nye Forpligtelser, idet Reglerne ere i Overensstemmelse med Frd. af 23. April 1845. Derimod er det en Udvidelse af denne Forordnings Bestemmelser, naar det er fastsat, at der kan anvendes Ekspropriation af Jord til nye Hjelpekirkegaarde og til Kirkegaarde for Valgmenigheder.

Tredie Afsnit.

Syn og Oversyn. Særligt Syn.

VI.

Syn og Oversyn.

Lovens tredie Hovedafsnit indeholder Regler om Syn, Oversyn og særligt Syn.

I Overensstemmelse med de gældende Regler er det bestemt (i § 52), at Synet ledes af vedkommende Provst, og foretages af to bygningskyndige Mænd. Efter Forslaget (§ 53) udnævnes disse af Stiftsøvrigheden, medens de hidtil ere udnævnte af Skoleraadet og Amtsskoleledere i Forening (L. 1861 § 28), og medens de hidtil i Reglen ere udnævnte paa Livstid, foreslaas det, at Ansættelsen fremtidig skal ske paa 6 Aar, dog at Genvalg kan finde Sted, ligesom der indenfor Perioden er aabnet